

kommer det mig, den Smule Øvelse, de vilde kunne faa paa den Maade. Og det stemmer derfor for øvrigt ogsaa ret daarligt med de Pretentioner, Søofficererne i øvrigt og ikke med Urette, synes jeg, lægger for Dagen, naar de melder sig til overordnede Stillinger baade til Lands og til Søs.

Man har dernæst villet foreholde Forsvarsministeren, at han burde have taget Søofficererne i Forsvar lige overfor de Angreb, Socialdemokraternes Ordfører i Folketinget rettede imod dem, idet denne bestred deres Dygtighed som Sømand — og det, uagtet jeg, da det jo var mit Budget, det drejede sig om, tog Afstand fra Ordførerens Udtalelse. Nu paaastaar det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds, at jeg ikke har gjort det tilstrækkeligt positivt, og det ærede Medlem mener formodentlig dermed, at jeg skulde have udstedt en formelig Attest for, at de Herrer Søofficerer forstaar at sejle. Det forekommer mig at være at gaa for vidt, og i det hele forekommer den Argumentation, som gaar ud paa at understrege Nødvendigheden af Søofficerernes Uddannelsesmuligheder indenfor denne Tjeneste, netop at være farlig, idet den jo giver den socialdemokratiske Opfattelse en Understregning, som ganske sikkert er forkert. Naar jeg nu endvidere henviser til, at man i Rigsdagen i det hele, ogsaa i dette høje Ting, er mod, at en Tjenestemand i en Statsstilling samtidig udfører honorarlønnet Tjeneste i en anden Statsstilling — det var senest fremme i dette høje Ting, da vi forleden behandlede Lovforslaget om Lønninger ved Skibsregistreringsbureauet —, forekommer det mig, at der i et og alt er saa tilstrækkelig Motivering for den foreslaaede Foranstaltning, som man overhovedet kan tænke sig.

Det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) efterlyste den Finansplan, som jeg den 24. Oktober i Folketinget havde fremhævet Nødvendigheden af som Forudsætning for den forestaaende Udvikling af vort Jernbaneanlæg. Det er jo saaledes, at der vel til Stadighed tales om Nødvendigheden af at indskrænke Statens Udgifter, men der rejses dog til Stadighed fra alle Sider de mest vidtgaaende Krav om økonomiske Foranstaltninger, og disse to Ting maa jo bringes i Harmoni med hinanden. Derfor fremhævede jeg Nødvendigheden af, at man, hvis man skulde fremme Jernbaneanlægets Udvikling, som Grundlag derfor maatte have udarbejdet en Finansplan, hvorved Udgifterne kunde fordele sig jævnt over

et passende Antal Aar, og hvorved der ogsaa var tilvejebragt Mulighed for Midlernes Tilstedekomst. Jeg har ikke glemt de betydningsfulde Foranstaltninger, jeg ved den Lejlighed omtalte, hverken Masnedø-Forbindelsen, Rødby—Femern-Routen, Forbindelsen mellem Jylland og Sjælland, ej heller Aarhus Banegaard eller Randers Banegaard, og jeg har heller ikke glemt selve Finansplanen, som vil foreligge for Rigsdagen, saa snart det maatte være belejligt at gaa i Gang med disse store Planer. Imidlertid har det efter alles Mening ikke været belejligt at tage disse Sager op i indeværende Samling, men for saa vidt den nuværende Regering bliver siddende næste Samling, vil den med største Interesse tage netop disse Spørgsmaal op og da ogsaa med en finansiel Plan for Udgifternes Fordeling og Indkomsternes Tilvejebringelse. Som et Led i denne finansielle Plan kunde jeg ogsaa tænke mig de Tilskud til Privatbanerne, som det ærede 5te kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) nævnte. Jeg er enig med ham i, at det er kedeligt, at vi er saa langt tilbage med Reguleringen af disse Tilskud; man kunde maaske sige, at Lovens Forudsætning var, at der kunde bygges Privatbaner for 1 Mill. Kr. om Aaret, og dermed kunde Staten jo formelt klare sig, men i øvrigt sympatiserer jeg, navnlig i det Omfang, Finansministeren tillader det, med, at de vedtagne Baner udføres saa hurtigt som muligt. Der er jo ikke Tvivl om, at det har den største Betydning for Landets Økonomi i det hele, og Spørgsmaalet om Midlernes hurtige Tilvejebringelse har derfor ogsaa, som det ærede Medlem vil forstaa, Regeringens fulde Opmærksomhed.

Hvad angaar Frederik den Syvendes Kanal, ved jeg nok, at det ærede 5te kongevalgte Medlem ikke beundrer den Lov, som blev givet i Fjor den 29. April. Men hvad man nu mener om den, maa den i hvert Fald respekteres. Jeg tror at være i bedre Overensstemmelse med Lovens Forudsætning, naar jeg ikke paa Grundlag af det privat fremsatte Tilbud fremsætter noget Lovforslag om disse Arealers Salg, men roligt afventer de 4 Aar, som er tilbage, inden Sagen paa ny skal forelægges Rigsdagen.

Jeg forstod ikke rigtigt det ærede Medlem, naar han mente, at Amtsrådene i Viborg og Aalborg Amter ikke stillede sig uvilligt overfor den projekterede Jernbanefærgeoverfart ved Hvalpsund. Jeg ved ikke bedre, end at dette er Tilfældet, som jeg